

Third episode: Aegeus arrives on his way back from Delphi. He sympathises with Medea's plight and offers her safe haven in Athens. Medea announces her plans to kill Creon's wife and her own children.

Αἰγεύς	Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους.	
Μήδεια	ὦ χαῖρε καὶ σύ, παῖ σοφοῦ Πανδίωνος, Αἰγεῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾶ πέδον;	665
Αἰγεύς	Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.	
Μήδεια	τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν ἐστάλης;	
Αἰγεύς	παίδων ἐρευνῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτό μοι.	
Μήδεια	πρὸς θεῶν, ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον;	670
Αἰγεύς	ἄπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινος τύχη.	
Μήδεια	δάμαρτος οὔσης ἢ λέχους ἄπειρος ὦν;	
Αἰγεύς	οὐκ ἐσμέν εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου.	
Μήδεια	τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;	
Αἰγεύς	σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη.	675
Μήδεια	θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναί θεοῦ;	
Αἰγεύς	μάλιστ', ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.	
Μήδεια	τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.	
Αἰγεύς	ἄσκοῦ με τὸν προύχοντα μὴ λῦσαι πόδα...	
Μήδεια	πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τίν' ἐξίκη χθόνα;	680
Αἰγεύς	πρὶν ἂν πατρῶαν αὐθις ἐστίαν μόλω.	
Μήδεια	σύ δ' ὡς τί χρήζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;	
Αἰγεύς	Πιτθεύς τις ἔστι, γῆς ἄναξ Τροζηνίας.	
Μήδεια	παῖς, ὡς λέγουσι, Πέλοπος, εὐσεβέστατος.	
Αἰγεύς	τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω.	685
Μήδεια	σοφὸς γὰρ ἀνήρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.	
Αἰγεύς	κάμοί γε πάντων φίλτατος δορυξένων.	
Μήδεια	ἀλλ' εὐτυχοίης καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾶς.	
Αἰγεύς	τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὄδε;	
Μήδεια	Αἰγεῦ, κάκιστός ἐστί μοι πάντων πόσις.	690
Αἰγεύς	τί φῆς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.	
Μήδεια	ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθόν.	
Αἰγεύς	τί χρῆμα δράσας; φράζε μοι σαφέστερον.	
Μήδεια	γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότην δόμων ἔχει.	
Αἰγεύς	οὐ πού τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε;	695

Μήδεια	σάφ' ἴσθ' ἄτιμοι δ' ἔσμέν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.	
Αἰγεύς	πότερον ἐρασθεὶς ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;	
Μήδεια	μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφω φίλοις.	
Αἰγεύς	ἴτω νυν, εἴπερ, ὡς λέγεις, ἔστιν κακός.	
Μήδεια	ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν.	700
Αἰγεύς	δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.	
Μήδεια	Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.	
Αἰγεύς	συγγνωστὰ μέντ' ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.	
Μήδεια	ὄλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.	
Αἰγεύς	πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν.	705
Μήδεια	Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.	
Αἰγεύς	ἔᾱ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπήνεσα.	
Μήδεια	λόγω μὲν οὐχί, καρτερεῖν δὲ βούλεται. ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος γονάτων τε τῶν σῶν ἰκεσία τε γίγνομαι, οἴκτιρον οἴκτιρόν με τὴν δυσδαίμονα καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδης, δέξαι δὲ χώρα καὶ δόμοις ἐφέστιον. οὕτως ἔρωσ σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος γένοιτο παίδων καὐτὸς ὄλβιος θάνοις.	710
	εὕρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἶον ἠύρηκας τόδε· παύσω γέ σ' ὄντ' ἄπαιδα καὶ παίδων γονὰς σπεῖραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.	715
Αἰγεύς	πολλῶν ἔκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν, γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν, ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλη γονάς· ἐς τοῦτο γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ. οὕτω δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα, πειράσομαί σου προξενεῖν δίκαιος ὧν. [τοσόνδε μέντοι σοι προσημαίνω, γύναι· ἐκ τῆσδε μὲν γῆς οὐ σ' ἄγειν βουλήσομαι,] ἐκ τῆσδε δ' αὐτῆ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα· αὐτὴ δ' ἐάνπερ εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους, μενεῖς ἄσυλος κοῦ σε μὴ μεθῶ τιני. ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω.	720
		725
		726
		729
		727
		728
		730
Μήδεια	ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι	

	τούτων, ἔχοιμ' ἄν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.	
Αἰγεύς	μῶν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;	
Μήδεια	πέποιθα· Πελίου δ' ἐχθρὸς ἐστὶ μοι δόμος Κρέων τε. τούτοις δ' ὀρκίοισι μὲν ζυγεῖς ἄγουσιν οὐ μεθεῖ' ἄν ἐκ γαίας ἐμέ· λόγοις δὲ συμβὰς καὶ θεῶν ἀνώμοτος φίλος γένοι' ἄν κάπικηρυκεύμασιν τάχ' ἄν πίθοιο· τὰμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῆ, τοῖς δ' ὄλβος ἐστὶ καὶ δόμος τυραννικός.	735 740
Αἰγεύς	πολλὴν ἔδειξας ἐν λόγοις προμηθίαν· ἄλλ', εἰ δοκεῖ σοι, δρᾶν τάδ' οὐκ ἀφίσταμαι. ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστερα, σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι, τὸ σὸν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεοῦς.	745
Μήδεια	ὄμνου πέδον Γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πατρὸς τούμοῦ θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος.	
Αἰγεύς	τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.	
Μήδεια	μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἔμ' ἐκβαλεῖν ποτε, μήτ', ἄλλος ἦν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν χρήζη, μεθήσειν ζῶν ἐκουσίῳ τρόπῳ.	750
Αἰγεύς	ὄμνουμι Γαῖαν Ἥλιου θ' ἀγνὸν σέλας θεοῦς τε πάντας ἐμμενεῖν ἅ σου κλύω.	
Μήδεια	ἄρκεῖ τί δ' ὀρκῶ τῷδε μὴ ἴμμένων πάθοις;	
Αἰγεύς	ἂ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν.	755
Μήδεια	χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει. κάγῳ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι, πράξασ' ἂ μέλλω καὶ τυχοῦσ' ἂ βούλομαι.	
Χορός	ἀλλὰ σ' ὁ Μαΐας πομπαῖος ἄναξ πελάσειε δόμοις ὧν τ' ἐπίνοϊαν σπεύδεις κατέχων πράξιαις, ἐπεὶ γενναῖος ἀνήρ, Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.	760
Μήδεια	ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς Ἥλιου τε φῶς, νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι, γενησόμεσθα κεῖς ὁδὸν βεβήκαμεν, νῦν ἔλπις ἐχθροῦς τοὺς ἐμοὺς τείσειν δίκην.	765

οὔτος γὰρ ἀνήρ ἢ μάλιστ' ἐκάμνομεν
 λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
 ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων, 770
 μολόντες ἄστῃ καὶ πόλισμα Παλλάδος.
 ἤδη δὲ πάντα τὰμά σοι βουλεύματα
 λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
 πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν Ἰάσονα
 ἐς ὄψιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι. 775
 μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
 ὡς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτά καὶ καλῶς γαμεῖ
 γάμους τυράννων οὓς προδοὺς ἡμᾶς ἔχει,
 καὶ ζύμφορ' εἶναι καὶ καλῶς ἐγνωσμένα.
 παῖδας δὲ μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι, 780
 οὐχ ὡς λιποῦσ' ἂν πολεμίας ἐπὶ χθονὸς
 ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι,
 ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.
 πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν,
 νύμφη φέροντας, τήνδε μὴ φυγεῖν χθόνα, 785
 λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον·
 κᾶνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῆ χροῖ,
 κακῶς ὀλεῖται πᾶς θ' ὅς ἂν θίγη κόρης·
 τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
 ἐνταῦθα μέντοι τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον. 790
 ὦμωξά δ' οἷον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον
 τούντεῦθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτενῶ
 τᾶμ'· οὔτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται·
 δόμον τε πάντα συγχέασ' Ἰάσονος
 ἔξειμι γαίης, φιλτάτων παιδῶν φόνον 795
 φεύγουσα καὶ τλαῖσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
 οὐ γὰρ γελαῖσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.
 [ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; οὔτε μοι πατρὶς
 οὔτ' οἶκος ἔστιν οὔτ' ἀποστροφή κακῶν.]
 ἡμάρτανον τόθ' ἠνίκ' ἐξελίμπανον 800
 δόμους πατρώους, ἀνδρὸς Ἑλληνος λόγοις
 πεισθεῖσ', ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τείσει δίκην.
 οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε

	ζῶντας τὸ λοιπὸν οὔτε τῆς νεοζύγου νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακὴν κακῶς θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις. μηδεῖς με φαύλην κάσθενῆ νομιζέτω μηδ' ἥσυχαιάν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου, βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοισιν εὐμενῆ· τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος.	805
Χορός	ἐπεῖπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον, σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα καὶ νόμοις βροτῶν ξυλλαμβάνουσα δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.	
Μήδεια	οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν τάδ' ἐστί, μὴ πάσχουσαν, ὡς ἐγώ, κακῶς.	815
Χορός	ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις, γύναι;	
Μήδεια	οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖη πόσις.	
Χορός	σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.	
Μήδεια	ἴτω· περισσοὶ πάντες οὖν μέσῳ λόγοι. ἀλλ' εἶα χώρει καὶ κόμιζ' Ἰάσονα ἐς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα λέξης δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων, εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις γυνή τ' ἔφυς.	820

Euripides Medea 663-823